

Mariborski

Večernik

Leto III. (X.), štev. 105

Maribor, petek 10. maja 1929

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemati v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš po tarifu
Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

V dobi jubilejev

V Rumuniji je danes 10. tm. velika proslava 10-letnice ujedinjenja vseh Rumunov v Veliko Rumunijo, ki obsega poleg predvojne Rumunije tudi Bukovino in Erdeljsko ter Besarabijo. Na Bolgarskem pa prično jutri slovesni dnevi praznovanja, ki bodo trajali do 15. tm., proslava tisočletnice carovanja Simeona Velikega in petdesetletnice osvobođenja Bolgarije izpod turškega jarma. Obe državi sta naši sosedji, z Rumunijo smo potom Male antante in potom naše kraljice potome iz rumunske kraljevske hiše, v tesnih prijateljskih zvezah, Bolgarija pa nam je na srcu kot slovanska država, ki bi se naj končno združila z našo v veliko Jugoslavijo. Zato naj tudi mi tema dvema jubilejema posvetimo nekaj vrstic.

Prvo bolgarsko carstvo pod vladanjem cara Simeona (893—927) je bila najsilnejša država na vsem balkanskem polotoku in je ta epoha, ki je najznamenitejša v razvoju bolgarskega naroda, po pravici dobila ime »zlatega veka«. Bolgari so ponosni na svojega velikega cara Simeona, ki pomeni zanje isto, kar Tomislav za Hrvate, knez Vasilav za Čeha, Vladimir za Ruše, Samo za Slovence. Proslava tisočletnice bi se imela vršiti že lani, vendar je bila preložena na letos, ker je bila lani Bolgarija radi katastrofalnega potresa, ki je meseca aprila uničil cele pokrajine južne Bolgarske, v globoki žalosti. Glavni del proslave bo v Preslavi v šumenskem okraju vzhodne Bolgarije, kjer so razvaline prve bolgarske prestolnice, po bogastvu izkopin imenovane »bolgarski Pompeji«. Tam bodo 12. tm. posvetili cerkev sv. Cirila in Metoda, ki se bo zvala »Zlata cerkev Simeona Velikega«. Drugi jubilej, proslava osvobođenja Bolgarske izpod turškega jarma, ki je sledilo ruski zmagi nad Turki v turško-ruski vojni 1877—1878, pa se bo slavil 14. tm. v Sofiji in tudi po vsej ostali državi na najslovesnejši način, zlasti v vseh krajih, ki imajo pomen za bolgarsko osvobodilno vojno. Po vseh večjih krajih države bodo ta dan velika narodna zborovanja, na katerih bodo govorili slikali pomen proslave. Skozi sofijske ulice bodo korakale tri zanimive zgodovinske povorke, predstavljajoče dobo cara Simeona, dobo osvobodilnih bojev, v tretji bo pa alegorično prikazan razvoj Bolgarske od osvobođenja do danes. Prirejenih bo tudi več razstav, arheološka z izkopinami iz Simeonove prestolnice Preslave, ter več umetniških. Zaključek proslav bo 15. tm.

Rumunski narod tudi za časa najhujše turške dobe nikdar ni izgubil svoje samostojnosti. Iz obeh kneževin Moldavske in Vlaške se je tekom stoletij razvila enotna rumunska država, ki si je izbrala l. 1866 vladarja iz nemške knežje hiše Hohenzollern Sigmaringen, Karla I. Leta 1881 je bila kneževina proglašena za kraljevino. V rusko-turški vojni se je borila na strani Rusije in dobila severno Dobrudžo. V drugi balkanski vojni (leta 1913 proti Bolgarski) se je postavila proti Bolgarski ter zasedla in dobila tudi južno Dobrudžo. V svetovni vojni je po kratki dobi nevtralnosti prevladala v

Komunistična revolucija

GLASILO BERLINSKIH KOMUNISTOV NAPOVEDUJE ZA 1. AVGUST PRIČETEK KOMUNISTIČNE REVOLUCIJE V NEMČIJI.

BERLIN, 10. maja. Mesto policijsko ustavljenega glasila komunistov »Die Rote Fahne« je pričel sedaj izhajati list z naslovom »Das Rote Tempo«, ki je objavil v svoji prvi številki poziv na berlinski in ves nemški proletarijat, da naj se 1. avgusta v Berlinu in vseh večjih mestih Nemčije velikih komunističnih demonstracij. List poziva k delavstvu, da naj se že sedaj pripravi za boj na barikadah, ki pa tedaj ne bo več končal z neuspehom, ker je napravilo delavstvo v bojih 1. maja dobro preizkušnjo in se bo po-

služevalo enakih metod kakor berlinska policija. Prvi avgust naj bo pričetek komunistične revolucije v Nemčiji, bodoče demonstracije v Berlinu pa bodo tvorile signal za socialno revolucijo na vsem kontinentu.

MOSKVA, 10. maja. V Leningradu in vseh drugih večjih ruskih mestih se vrše velikanska zborovanja, ki se bavijo z dogodki 1. maja v Berlinu. Resolucije proklinjajo nemško socialno demokracijo in pozivajo nemško delavstvo k novim demonstracijam proti »belemu terorju«.

Bojeviti Tirolci

PRI SNIMANJU FILMA O TIROLSKIH OSVOBODILNIH BOJH L. 1809 JE PRIŠLO DO DEJANSKIH SPOPADOV, PRI KATERIH JE BIL 37 OSEB RANJENIH.

INOMOST, 10. maja. Včeraj je delala neka nemška filmska družba v mestu kakor tudi zunaj mesta snimke za film, ki naj bi predstavljal boje Tirolcev za svobodo l. 1809. Pri snimanju je sodelovalo več tisoč ljudi. Po ulicah je že v ranih jutranjih urah mrgolelo Hoferjevih strelcev v njihovih slikovitih nošah, mesto pa je bilo vrh tega izpremenjeno v vojaško taborišče napoleonskih čet. Največja pozornost je bila posvečena zgodovinski bitki na gori Isel. V to svrhu so sodelovali čisto napoleonski uniformirani »Francozi«, deželni muzej pa je dal na razpolago vse razpoložljive stare kanone, ki so jih prepeljali na goro Isel.

»Bitke« se je udeležilo nad 3000 oseb. Udeleženci so se tako silno vživel v bojno psihozo iz leta 1809., da so zavzeli boji tako resno obliko, da je obležalo na bojišču 37 več ali manj težko ranjenih. Rešilni oddelček je imel celo popoldne čez glavo dela in je bilo treba izvršiti tudi več manj nevarnih operacij. Večina »bojevnikov« ima polomljene roke ali noge, dalje vreznine po obrazih itd. Nekemu »Francozu« je eksplodirala v žepu raketa in je njegovo stanje zelo resno. Najnovejša »Bitka na gori Isel« je v mestu predmet splošnega razgovora in dovtipov na račun udeležencev.

Millijonska nagrada

KOVNO, 10. maja. Dosedanja preiskava in poizvedovanja za atentatorji na ministrskega predsednika Woldemarasa in njegovo spremstvo so ostali brez uspeha. Policija je aretirala 58 oseb, vendar pa jih je morala zopet izpustiti, ker se jim je posrečilo dokazati svojo nedolžnost. Vlada je zato razpisala sedaj za erutranje zločincev nagrado v znesku 50.000 litevudov (milijon dinarjev). Nečak diktatorja bo najbrže ostal pri življenju, ker se je operacija posrečila in po mnenju zdravnikov ni pričakovati nobenih komplikacij. Ordonančni oficir diktatorja še ni podlegel poškodbam, kakor se je prvotno poročalo in obstoja celo upanje, da tudi on okre-

va. Državni predsednik Smetona mu je podelil viteški red.

Grozna pošiljka

NIŠ, 10. maja. Dne 7. maja je bil v Beogradu za nekega dr. Pavlovića v Nišu — ki pa sploh ne eksistira — oddan paket, ki je razširjal v prtljažnem oddelku kolodvora neznošen smrad. Oblasti so zato zaboj odprle in našle v njem razkosano truplo moškega srednje starosti. Policija je takoj uvedla obsežno preiskavo, da dožene, kdo je oddal to grozno pošiljko.

Spominjajte se CMD

njenja, napredka in razvoja Rumunije.

S simpatijami spremljamo slavnostne dneve v obeh sosednjih nam državah. Želimo jima tudi še zanaprej polni razvoj in napredek. Želimo, da ostane Rumunija zvesta in odkrita naša prijateljica in zaveznica. Želimo, da se Bolgarija povrne k svoji nekdanji slovanski politiki, koje pota je na žalost izgrešila v svetovni vojni, želimo, da čimprej izginejo med njo in našo državo elementi nesporazumov in nepotrebnih konfliktov. Naj bi se ob proslavi 50 letnice osvobođenja spomnila, da je bila slovanska Rusija, ki jo je osvobodila, in naj bi končno preko sanjarij svojih makedonstvujuših prešla na realno politiko slovanske in jugoslovenske solidarnosti.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Petek, 10. maja. Zaprto.
Sobota, 11. maja ob 20. uri »Tat« ab. C. Kuponi. Zadnjičkrat. Gostovanje ge. Vike Podgorske in g. Hinka Nučiča.
Nedelja, 11. maja ob 20. uri »Proces Mary Dugan«. Ab. B. Premijera.
Ponedeljek, 12. maja ob 20. uri »Kvartet Zika«, koncert ab. C.

»Proces Mary Dugan«. Koncem tedna bo v našem gledališču interesantna premijera ameriškega dela »Proces Mary Dugan«. Vsa tri dejanja bo gledališka publika, ki predstavlja porotnike, napeto in z zanimanjem sledila porotni obravnavi proti Mary Dugan, katero je obtožilo državno pravništvo umora nad svojim ljubimcem, uglednim velefinančnikom in družinskim očetom. Obtoženko bo igrala gđc. Kraljeva, drž. pravnik g. Skrbinek, zagovornika bosta gg. Grom in Rakusa, sodnik g. Rožanski itd. Prizori so jako napeti, in zlasti zanimivo je zasliševanje prič, izmed katerih bodo predvsem vzbujali pozornost: tri balerine (gđc. Udovičeva, ga. Savinova, gđc. Kuntnerjeva), dalje liftboy (g. Tovornik), policijski inspektor Hunt (g. Rasberger). Interesantno in težko vlogo žene umorjenca bo postavila na oder ga. Bukšekova, v vlogi Francozinje Marie Ducrot nas bo prijetno iznenadila ga. Zakrajškova, sodnega sluga bo tipično predstavljal g. P. Kovič. Pri predstavi bo nastopilo okoli 60 oseb. Režira g. Kovič.

Vožnja motociklistov v smrt.

Včeraj se je na Muti pri Dravogradu dogodila smrtna nesreča. Mladoporočeni motociklist Davorin Schober, star komaj 26 let, sin ugledne družine, se je s svojim motornim kolesom zaletel v največjem diru v debelo deblo nekega drevesa. Učinek je bil strašen: Schober si je razbil glavo ter zlomil nekaj udov. Poklicani rešilni avto iz Maribora je prispel na kraj nesreče in naložil ponesrečenca za transport v bolnico, revež je že spotoma podlegel težkim poškodbam.

Karambol kolesarja in kolesarice

V maju, mesecu rož in ljubezni, je zelo idilična dogodivščina, če — se ne bi v take stvari vmešaval policijski stražnik. Na Betnavski cesti sta trčila pristaš starega cestnega reda (vozi levo!) Franček in Olgica, moderna kolesarska tekmovalka, ki vé za novi cestni red (vozi desno!). Sreča v nesreči je bila, da sta se le kolesi malenkostno pokvarili, a oba akterja sta ostala nepoškodovana.

Vsled žalovanja za očetom.

Včeraj popoldne so položili k večnemu počitku tragično prominenega bivšega obč. svetnika Domitarja, katerega so — kakor smo poročali — po večdnevem pogrešanju našli kot utopljenca v Dravi. Pokojnikovega sina, 26 letnega Ivana Domitarja, je tragična očetova smrt tako pretresla, da se mu je ob priliki pogreba vtila kri. Telefonsko pozvani rešilni oddelček je takoj prispel na pokopališče ter ga odpeljal v bolnico.

Kolesarske nesreče.

Na Meljski cesti je padel s kolesa Stanko Strgar, nastavljenec vrtnarje Džamonja & drug. Pri padcu je dobil rane na levem očesu in na bradi. — Juršnik Hanika je padla s kolesa na Koroski cesti in se ranila na desnem kolenu. — Obema je rešilni oddelček nudil prvo pomoč. — Maks Linder iz Pobrežja pa se je po nerodnosti zaletel v neki osební avto. Sam je odletel z malenkostnimi poškodbami v bližnji jarek, a kolo se je pokvarilo. —

Slavnostni dnevi mariborske Glasbene Matice

Manifestacijsko zborovanje

Slavnostno zborovanje, ki se je vršilo včeraj dopoldne v veliki dvorani Uniona, je pač najlepše pokazalo, kako velike simpatije uživa naša Glasbena Matica med občinstvom. Zasedeni so bili skoro vsi sedeži in polna je bila tudi galerija. Kumica društvenega prapora, gospa Zora dr. Ravnikova, ustanovitelj Matice, skladatelj g. Oskar Dev, njen prvi predsednik g. dr. Rudolf Ravnik ter sedanjí predsednik g. dr. Josip Tominšek in aginí predsednik pevskega zbora, g. Janko Arnuš, so bili ponovno predmet navdušenih ovacij. Poleg številnih zastopnikov domačih mariborskih oblasti so prihiteli na proslavo 10letnice naše Glasbene Matice tudi delegati pevskega društva »Kola« iz Zagreba, skladatelja Anton Lajovic in Emil Adamič iz Ljubljane ter zastopniki pevskega zbora ljubljanske Glasbene Matice in učiteljskega pevskega zbora UJU iz Ljubljane. Matica je prejela dalje vse polno brzojavnih in pisemenih pozdravov iz Slovenije, Hrvatske, Vojvodine in Beograda, iz Švice pa od »Baseler Lidertafel«, iz Basela in od »Rechtsziela« iz Züricha.

Po slavnostnem govoru neumornega predsednika g. dr. Tominška je kanonik g. dr. Makso Vraber blagoslovil prapor, ki ga je kumica gospa Zora dr. Ravnikova z lepim nagovorom in med viharinimi ovacijami izročila potem prvemu praporščaku g. Antonu Severju v varstvo, pevski zbor pa je zapel himno »Dvigaj se prapor«.

Slavnostno zborovanje je zaključila slovesna izročitev diplom sledečim častnim članom: predsedniku dr. Josipu Tominšku, ustanovitelju g. Oskarju Devu, prvemu predsedniku Matice, odvetniku dr. Rudolfu Ravniku, tajnici gđc. M. Rozmanovi in predsedniku pevskega zbora g. Janku Arnušu.

(Op. uređ. Radi pomanjkanja prostora smo priobčili poročilo v skróeni obliki, obširnejše pa je že v današnjem »Jutru«.)

Mladinski koncert

Naša Glasbena Matica se je ustanovila predvsem z namenom, da skrbi za glasbeno izobrazbo in glasbeni naraščaj in je torej od vsega začetka polagala posebno važnost na organizacijo dobre glasbene šole. Zategadelj je proslavo svoje desetletnice otvorila s šolskim koncertom, ki se je vršil v sredo 8. t. m. zvečer.

Predvsem treba poudariti, koliko truda in nesebičnosti zahtevajo šolske prireditve zato, da morejo vsaj nekoliko umetniško vplivati. Nepregledna je podrobnost dela in nikoli niso dovolj ocenjene težave, s katerimi se borijo učenci in učitelji, zato da zadobijo produkcije gotov umetniški značaj. Tembolj se je treba čuditi velikanskim uspehom, ki so prišli do izraza na tem mladinskem koncertu. Vsi nastopi gojencev, tako solistični kakor oni v manjših in večjih skupinah, nam pričajo o temeljitosti, s katero so se pripravili za javni nastop. Ako pa si še nekoliko natančneje ogledamo program šolskega koncerta, nam mora takoj jasno izstopati ogromnost pripravljalnega dela, ki je padlo na učitelje zlasti na šolskega ravnatelja J. Hladka. Pomislimo samo na silno energijo, ki je potrebna, zato da se poleg vodstvenih brig, rednih posameznih lekcij in brezštevilnih pevskih vaj za glavni koncert zmaguje še obsežni program mladinskega orkestra in zbora. To je delo, ki ga zmore le visok idealizem. Kakor se je proslava desetletnice radi večnih ovir nekaj zavlekla, spričo takega dela je zakasnitev stokrat opravičena.

Prvi del programa so izpolnili razni gojenci posameznih učiteljev. Sestri Anica in Lea Pečnik sta otvorili koncert z baletom iz Ponchiellijeve opere »La Gioconda« v obdelavi za klavir štiriročno. Obe kakor tudi Vera Pertotova, ki je lepo odigrala Čajkovskega »Barkarolo«, in Vera Bobičeva, ki se je predstavila s Schyttejevo »Andaluško Serenado«, so pričale o dobri klavirski šoli svoje učitel-

lice g.čne Finžgarjeve. Isto velja o gojencu Vilku Masten (iz Serajnikove violinske šole), ki je kmalu pregnal začetno razburjenost in se častno odrezal z Ružič-Rosenbergovo »Jugoslovensko serenado« ob skrbni klavirski spremljavi Vere Pertotove. Vso pohvalo treba izreči tudi o raznih violončelistih iz Comelli-jeve šole. Njim na čelu stoji Oton Bajde, ki vabi iz svojega instrumenta v resnici plemenite tone. To je dokazal tako kot solist v Rombergovem »Divertimento op. 42« (spremljala ga je na klavirju Vera Bobičeva) in v kvartetu čelistov (Ot. Bajde, Rudolf Sič, Otmar Golob in Sofija Brečko), ki je strumno prednašal Klengelovo »Gavoto op. 33«. Ta del programa se je učinkovito zaključil z nastopom šolskega pevskega zbora pod vodstvom prof. Schweigerja. Zbor šteje okoli 100 gojencev in gojenk, ki so bili izvrstno pripravljeni in nam utrdili upanje, da zborovo petje lahko računa na nove sveže moči, na bodoče nosilke naše lepe pesmi. Pod opreznim Schweigerjevim vodstvom je zbor zapel dve Adamičevi noviteti: mično uspavančko »Spi, sinek moj« in živahnega »Slavič-ka«, ki so ga morali na splošno zahtevo ponoviti. Zborovodilj kakor tudi solistom so bili poklonjeni lepi šopki cvetic.

V drugem delu je pod ravnateljevim vodstvom glavno ulogo igral šolski orkester, obstoječ iz 42 gojencev in gojenk, malih in velikih, in pomnožen z učitelji ter z drugimi glasbeniki (med njimi tudi nekaterimi vojaškimi godbeniki), zlasti za pihala. Orkester je sodeloval kar v štirih komadih večjega stila in je s svojo discipliniranostjo in složno igro pokazal, da je sposoben za marsikaj, ako vladata volja in ljubezen do dela in do umetnosti; kajti, ako se upošteva, da smo imeli pred seboj pač le šolsko prireditev, treba njene uspehe spričo take izvršbe le še posebno ceniti. Orkester je spremljal nadarjenega violinista gojenca Gerharda Brože (iz Serajnikove šole) v Svendsenovi »Romanci«, godalni orkester je sodeloval v kompliciranem Bachovem »Koncertu« za dve violini, ki sta ga smiselno podala gojenca Peter Škofič in Bogomil Strajnar (iz Hladkove šole), in izvajal sam v Volkmannovi »Serenadi«, v kateri je violončelski solo priskrbel Oton Bajde. Po teh točkah, ki so vse žele močen aplavz s strani številne publike, je nastopil društveni predsednik dr. Josip Tominšek, ki je v primernih besedah ilustroval vzgojni pomen glasbene šole in delavnost njenih učiteljev. Pri tej priliki je posebno omenil gđa. Serajnika, ki deluje na šoli od njene ustanovitve sem in šolskega ravnatelja Jos. Hladko-Bohinjskega. Obema sta bila poklonjena po en lep šopek in po eno krasno darilo, med tem ko jima je občinstvo burno aklamiralo, zlasti kadar je majhen deček prinesel svoja voščila učitelju Serajniku. Po tem prijetnem intermezzu pa je prišla na vrsto zadnja in najmočnejša točka programa: Fibichova »Pomladanska romanca«. Zopet je nastopil prej omenjeni mladinski zbor, kompletiral se je orkester in pogled na oder je na mah obsegel veličanstvenost žive slike. Izvajanje te točke je bilo tako, kakršno se ne sreča tako zlepa niti pri zrelejših kompleksih. Kot solista sta sodelovala gospa Slavica Plevnikova in g. Franjo Neralić, ki sta bila oba v svojem elementu in mnogo pripomogla k mogočnemu celotnemu uspehu. Po zadnjih akordih so se razlegali po dvorani frenetični aplavzi — najlepše zadoščenje za silen trud in napor vseh.

K sklepu eno željo, eno skupno željo: Mladinski pevski zbor in orkester naj odsej ne sedita na lovorkah. Naj delata naprej, naj se smotreno vadita, da se pesem in naša glasba ohrani vedno živa in da človek more iz njih črpati vedno svežo in zdravilno duševno hrano, potrebno vsem, ki so blagega srca in vsem, ki jim srce potrebuje žlahtnosti. Gojenci in gojenke! Na tem mestu so padle preko vas le dobre besede. Ne domišljajte se zato. Pot do popolnosti je še dolga. Zmagali jo boste, ako Vas ne zapusti dobra volja. Torej na delo!

V. M.

Večerni slavnostni koncert je napolnil dvorano in bil v vsakem oziru na višku. Podrobnejše poročilo priobčimo jutri.

Mariborski in dnevni drobiž

Pevcem Glasbene Matice.

Po brzojavnem poročilu pride predsednik »Nevena« v Novem Sadu, gosp. dr. Borota, v nedeljo po častno diplomu, radi česar vabim vse pevke in pevce, da se zberejo ta dan pred 9. uro v Matičnih prostorih. — Janko Arnuš. —

Tlakovanje Meljske ceste.

Mestni gradbeni urad je pričel z nadaljevanjem tlakovanja Meljske ceste med Krempljevo in Motherjevo ulico. Dela bodo trajala približno 3 mesece in bo za ves ta čas Meljska cesta zaprta za ves prevozni promet. Prost ostane le prehod po enem hodniku. Dovoz k posameznim hišam se bo po možnosti omogočal. Prevoz v smeri proti Št. Petru je po Trstenjakovi in Motherjevi ulici. Vsi vozniki se opozarjajo na opozorilne napise in na navodila, ki jih bo dajalo nadzorno osobje.

Kvartet Zika

bo koncertiral v Mariboru v ponedeljek, 13. maja v gledališču, ki je za take koncerte prav posebno primeren. Tudi pred par leti so Zikovci koncertirali v gledališču in je bila takrat splošna sodbja, da je gledališka intimnost in akustika še povečala visoki umetniški užitek, katerega so nam nudili ti svetovnoznani umetniki. Opozarjamo, da velja ta koncert za abonma reda C, zato se ostalemu občinstvu priporoča nabava vstopnic čimprej, da dobi sedeže po svoji želji. S tem koncertom zaključijo Zikovci svojo letošnjo turnejo po Jugoslaviji in se vrnejo nato na Češko.

Zadnje gostovanje ge Podgorske in g. Nučiča

v »Tatu« se bo vršilo v soboto, 11. maja v mariborskem gledališču.

Mariborska vojaška godba

priredi v nedeljo v parku koncert s sledečim sporedom: 1. V. Novak: Zmagoslavna koračnica. 2.) Meyerbeer: uvertura iz opere »Vzhodna zvezda. 3. Mascagni: fantazija iz opere »Cavaleria rusticana. 4. Rendla: Tugovanka, srbski potpuri. 5. Svoboda: Ljubezen v prirodi. 6.) Fučik: Pozdrav iz Polabske ravnine (koračnica). —

Sv. Pankracij na Kozjaku

je brezdvomno ena najlepših razglednih točk ob severni meji naše domovine, o soboto sedaj, ko se je po vseh bregovih zbudila pomlad in je priroda v najbujnejšem cvetju. Od postaje Brezno—Ribnica se gre čez most, potem zahodno po cesti do vasi Brezno. Najlepša pot je ob potoku Breznice do Kolečnikove gostilne, potem dalje ali skozi dolino naprej, ali pa za vrtom levo strmo navzgor in dalje do vasi Remšnik, ki leži 686 m nad morjem. Nemarkirana pot pelje tudi skozi Brezno in od šole naprej ter dalje strmo gori na vrh in po grebenih naprej do Remšnika. Tu gori se rabi s postaje 2½ do 3 ure. — Remšnik je prijazna vasica ter ima dve gostilni; Gröglova je kraj ob cerkvi, Kaiserjeva pa na nasprotnem grebenu. V poslednji je tudi žig in spominska knjiga SPD. Od gostilne Kaiser krenemo položno na sever po cesti naprej in od votlega hrasta s kapelico strmo po nemarkirani poti na grebena in k Sv. Pankraciju (960 m). Cerkev je še na naših tleh, koj poleg so pa postavljeni mejniki. Tu je krasen razgled na Radel, Golico, Sv. Duh na Ostrem vrhu, Pohorje, v Avstrijo od Eibiswalda notri do Gradca in drugo. Na to lepo razgledno točko izleti Zimskosportni odsek SPD v nedeljo, dne 12. majnika ob priliki tamšnjega žegnaja. Vabijo se vsi člani in prijatelji odseka, da se izletu priključijo v največjem številu. Odpeljemo se zjutraj ob 5.40 do postaje Brezno—Ribnica, povratek po dogovoru. Nekaj jestvin treba vzeti seboj! — Odbor. —

Navijanje cen na živilskem trgu.

Na današnjem trgu so poleg drugih vsakdanjosti prodajali večje partije žabjnih krakov in importiranih ribic. Dočim so bile cene za žabice še nekaj umerjene: — lep venec krakov po Din 2.50, so prodajali ribice (sardele) po horendni ceni Din 16.— kilogram. Zagrebško tržno nadzorstvo je kratkoma prepovedalo prodajanje tega blaga za večjo ceno, kakor Din 8.— za kg. Umestno bi bilo, da bi tudi naše tržno nadzorstvo energično poseglo vme:

Poslovilni večer

priredi oficirji mariborske garnizije v soboto, dne 11. t. m. ob 9. zvečer v union ski dvorani svojemu dolgoletnemu komandantu, g. generalu Dimitriju Spasiću. Vabljeni vsi prijatelji in znanci g. generala. —

Knjižnica in čitalnica prosvetnega odseka Delavske zbornice v Mariboru,

dr. Verstovškova ulica št. 4, je ob nedeljah in praznikih od maja do oktobra zaprta. —

Vežbalno streljanje na golobe

priredi strelski odsek SLD, sekcija Maribor, v nedeljo, dne 12. t. m. ob 16. uri na vojaškem strelišču.

Uletova kočja na Peci (1680 m)

se otvori letos že za binkošne praznike. Tokrat bo daroval Aljažev klub SPD sv. mašo. Sneg je že v toliko skopnel, da je dohod mogoč brez kakih pripomočkov.

Velika vlomna tatvina.

Včeraj je bila v Ciril Metodovi ulici med 12. in 14. uro izvršena drzna vlomna tatvina. Neznani vlomilci so se s ponarejenimi ključi vtihotapili v stanovanje Berte Kotovitz, vlomili omare in odnesli razne zlatnine v vrednosti okrog 10.000 Din. Vlomilci so izrabili čas, ko ni bilo nikogar doma in se je gospodinja nahajala pri znancih na obedu. Svedrovci so odnesli iz omare žensko zlato uro z briljanti vredno nad 1000 Din, briljantne uhanne, vredne 1000 Din; briljantno brožo vredno 600 Din, zlato verižico vredno 1000 Din ter razne zapestnice, prstane, ovratnice, zlatnike in tudi 700 Din gotovine. Zlikovci so vse stanovanje pustili nedotaknjeno, vlomili pa so tudi v sobo podnajemnika inž. L. Erlicha ter z dletí odprli miznico in omaro. Vendar se ni moglo ugotoviti, ali so tudi iz sobe podnajemnika odnesli kake dragocenosti, ker se trenutno ne nahaja v Mariboru. Tatvine je sicer osumljena neka oseba, ni pa izključeno, da so vlom izvršili isti vlomilci kakor dan poprej v Trubarjevi ul. št. 9. Policija je uvedla strogo preiskavo. —

Brezsrčna mladina.

Dva pobalina 17 letni Franjo Ž. in 16 letni Stefan K. sta si sredi mesta — v Slovenski ulici dovolila grdo in okrutno šalo. Ujela sta goloba, ga za desno nogo privezala na vrh in pustila nekaj ur frfotati. Obupana ptica si je kajpak zlomila desno nogo ter si peruti oškodovala do krvi, ki je brizgala po stenah hodnika. Policijski stražnik je oba pokvarjena mladeniča prijavil, okrvavljenega golobčka pa izročil neki dobrosrčni stranki v varstvo. Razume se, da bosta oba brezsrčna fantalina primerno kaznovana. —

Muha ustavila avtomobil!

»Zopet raca!« bo rekel kakšen nergač in vendar je res! Osební avtomobil, ki je peljal 6 izletnikov po Koroški cesti, je moral med Bresternico in Selnico sredi ceste — obstati... Kaj se je zgodilo? Šofer, posvečen v najmanjši tajnost avtomobilovega »drobovja«, si je razbijal glavo, splezal parkrat pod avto, vendar ni mogel najti defekta... »Poglejmo razplinivalec!« je zagostolela mlada potnica in v hipu so akceptirali njen predlog. Ubojljivost je bila kronana z uspehom: V drobni cevki je tičala muha, katere telesce je preprečilo kapljanje olja in tudi nadaljno funkcijo motorja. Res čuden, a resničen slučaj! —

Drzen vlom pri belem dnevu.

V stanovanje Jakoba Cehlta v Trubarjevi ulici 9 je včeraj vlomil neznan nepridiprav. S ponarejenimi ključi je odprl stanovanje ter iz nezaklenjenih omar odnesel: 8 m belega platna, 2 m temnega blaga za letne bluže, 3 rjuhe z monogramom A. C., 3 moške ovratnike, 1 kompletno moško sivo obleko, vredno 750 Din, novo moško obleko, vredno preko 1000 Din ter še razne malenkosti. Skupna škoda znaša 2000 do 3000 Din. Vloma je osumljena neka priletna žena, a razventega še neki ključavničar. Policija je na delu, da izsledi predrznega vlomilca.

Na Ciril-Methodovski slavnosti

v soboto 11. tm. ob 20. uri v dvorani Narodnega doma sestanek vseh prijateljev in prijateljcev narodno-kulturnega in narodno-obrambnega dela!

Zmaga Epikurejcev

KONSUM MESA PADA, ČEPRAV SE ČISTO VEGETARIJANSTVO NI OBNESLO. — VITKA LINIJA ODKLANJA MESO. — ŽRTVE UGODNOSTI IN UDOBNOŠTI.

Pred štiridesetimi leti so bratje Childs pričeli preplavljati Ameriko s prvovrstnimi restavracijami in hoteli. Njih ime se je bleščalo v vseh večjih mestih in zaslovelo po vsem kontinentu. Marljivost in podjetnost bratov je večala njih premoženje, ki je v nekaj letih naraslo v ogromno bogastvo. Stodvajset restavracij je nosilo njih ime in veljalo za najboljše restavracije v Združenih državah. Razsežnost podjetja je zahtevala gibljivo upravo in bratje so osnovali velik hotelski koncern. Samuel in William Childs sta bila zagovornika zdrave, lahke hrane. Spoštovala sta sveže mleko, sir, jajčne jedi in zelenjavo, dočim je mlajši brat zagovarjal izključno vegetarijansko hrano in se je trudil, da pridobi publiko, da bi se popolnoma odrekla uživanju mesne hrane. Na Childsovih jedilnih listih so bile stalno zabeležene tajinstvene formule, ki so označevale, koliko kalorij in vitaminov vsebuje ta ali ona hrana, tako da so se gostje prehranjevali prav na znanstven način. Restavracije so sicer nudile tudi mesno hrano, toda vegetarijanski izreki, ki so viseli po stenah, so goste prepričevali o koristnosti uživanja vegetarijanske hrane. Začetkoma je posel prosperiral v splošno zadovoljstvo, toda polagoma je novost izgubila na pomenu in navdušenje gostov se je polagoma ohlajalo, posli bratov Childs pa so nazadovali z vsakim dnem. Odjemalci, ki so uživali tudi mesno hrano, a jih Childsova kuhinja ni mogla spreobrniti v popolne vegetarijance, so se zatekli h konkurenci, ki je po stari navadi nudila mehko telatino, svinjsko bržolo, dunajske zrezke, ocvrt krompir in druge dobrote mesne kuhinje. Delničarji Childsovih podjetij so čutili vedno bolj, da se konjunktura spreminja, kajti dividende so postajale z vsakim letom manjše. Pričeli so naskakovati upravo, ki ni skrbela v zadostni meri, da bi se zaslužek zopet zvišal. William, ki je po smrti svojih bratov sam vodil ogromno podjetje, se je branil na vse mogoče načine, da bi njegovi vegetarijanski principi ne izgubili na veljavi. Toda družabniki niso mirovali. Sklicali so občni zbor in svečano odstavili ustanovitelja in glavnega ravnatelja ogromnega podjetja, ki je

zaslovelo po vsej Ameriki. Tako je rehvaležna dežela zrušila najkrepkejši steber — velesilo ameriškega vegetarijanstva. Epikurejci pa so slavili zmago nad pristaši naravnega higijenskega življenjskega načina. Childs je brez vsakršnega odpora položil orožje, ko je videl, kako daleč sega ne-hvaležnost človeškega rodu, katerega mu je hotel koristiti. Sedaj nudijo Childsove restavracije zopet najrazličnejšo mesno hrano, delnice pa so se preko noči dvignile in so v ameriškem trgovskem svetu zopet važen papir.

Mnogo pa se na drugi strani pri- tožujejo tvorničarji mesnih konzerv in tarnajo, da je konzum mesa nazadoval za polovico, dočim se je konzum salate dvignil dvakrat ali celo trikrat. Mesa jedo Amerikanci vedno manj, vedno pa je večje povpraševanje po močnatih jedilih, prikuhah, zelenjavi, mleku in sadju. Hudomuš- neži trdijo, da so temu krive pred- vsem ženske, ki propagirajo vitko li- nijo in se ne plašijo stradanja, ki je baje najsigurnejše sredstvo za ohranitev vitke postave. Tudi v tem je nekaj resnice.

Toda prizadevanja odprave odebe- lelosti naletijo čestokrat na odpor, ki ga v večini slučajev zakrivijo oziro- ma povzročje stremjenja po čim ve- čji ugodnosti in udobnosti. Tako so n. pr. v mestecu Louisville v državi Kentucky zgradili nove tržnice, ki ni- kakor ne bodo doprinele k hujšanju žensk, ki je v smislu letošnje mode še vedno nujno potrebno. Tržnice so zgrajene tako, da vozijo med mesni- mi, zelenjadnimi in sadnimi stojnici- mi avtomobili. Dame, ki se hočejo oskrbeti s potrebnimi surovinami za kuho, se pripeljejo v tržnice, sežejo zdaj na levo, zdaj na desno in pola- goma napolnijo svoje košare s potre- bno robo. Ob izhodu jih ustavi portir, ki pregleda tržne košare, postavi rač- un, prevzame denar in račun potrdi. Ne da bi izstopila iz avtomobila, po- tuje dama zopet svojo pot in sede za štedilnik, krog katerega se poti ku- harica. Ni torej čuda, da tako skrbno preganjamo odebelelost, sicer bi se morali razlesti od same komoditete, ki jo uganjamo na podlagi nepresta- nih izumov, ki izpodrivajo drug dru- gega.

Pogrešane ladje

Skoro nemogoče se zdi človeku, da dandanes kljub silnemu razvoju teh- nike izgine vsako leto do 300 parni- kov, ne da bi se kaj zvedelo o nji- hovih posadkah in vzrokih katastrofe. Ocean ne vračajo svojih žrtev in edi- ne priče nesreč leže na dnu morja.

Da je število vsako leto na skriv- nosten način izginulih ladij tako veli- ko, je razvidno iz statistike, ki jo je objavil neki angleški list. Ta statisti- ka tudi dokazuje, da ne gre v vseh slučajih za male ladje, ampak da so med žrtvami oceanov tudi razmero- ma velike, z vsemi modernimi sred- stvi opremljene ladje.

Pred kratkim pa se je pripetila v nekem ameriškem pristanišču nezgo- da, ki bi mogla pojasniti marsikatero zagonetno nesrečo ladij. V pristani- šču se je vsidrala ladja z bencinskim tovorom. Vsled kratkega stika je na- stal na ladji požar, bencinski tanki so zleteli v zrak in ladja se je v nekaj minutah potopila s posadko vred, ki je še spala. Le par oficirjev, ki so imeli svoje kabine na poveljniškem mostu, se je moglo rešiti z naglim sko- kom s krova.

Na podoben način se je najbrže pred leti potopil tudi 10.000 tonski parnik »Cyklops«, ki je imel premog na krovu. Marsikatero nesrečo po- vzroče gotovo tudi nepravilno in ne- primerljivo zloženi tovari. Tako se je pred kratkim zgodilo, da je prišel ne- ki parnik na morju nenadoma pokati. K sreči je bil v bližini obale in so ga mogli še pravočasno spraviti v pri-

stanišče. Ladja je bila čisto napačno ctovorjena in sta bila prednji in zad- nji del veliko preveč obremenjena.

Darilo za dvanaajstega otroka

Padanje rojstev povzroča Franco- zom že dolga leta velike skrbi in je država, da prepreči to opasnost za francoski narod, priznala vsem z- ctroci bogato obdarjenim družinam lepe denarne nagrade. V Italiji je iz- dal Mussolini poseben proglas na nar- red, v katerem nastopa proti umet- nemu splavljanju. V novejšem času pa je začela tudi že Pruska skrbeti, ka- ko bi dvignila število rojstev v deželi. Pruska vlada je prišla pri tem na ori- ginalno idejo. Vse rodbine bodo do- bile pri rojstvu dvanaajstega otroka od ministrstva za narodno zdravstvo krasen porcelanast krožnik, vreden okoli 4000 Din, revnejši starši pa vrh tega še poseben vzgojni prispevek v znesku 2000 Din. Toda, kaj naj pri- čno tako velike družine s takimi por- celanastimi krožniki, tega menda niti pruska vlada ne ve. Zato je vs- kakor zelo dvomljivo, da bo pruska vlada s tem sredstvom dosegla povi- šanje rojstev v deželi.

Oče in snubec.

Oče: »Torej Vi hočete postati moj zet?«

Snubec: »To ne, toda če poročim Vašo hčer, postane to pač neizogib- na možnost.«

Kako se je angleški novinar izmazal iz huđe smole

Captain Wilson je bil za časa iz- bruha svetovne vojne dopisnik Lon- donskega lista »Daily Mail« v Brus- lju. Nekega dne je dobil brzopjavni po- ziv, da vpošlje čim več groznih in na- moč pretresljivih poročil. Pa je bila suša in primernih dogodkov ni mo- gel zlepa najti. Odgovoril je svojemu listu, da je sicer v veliki zadregi, pač pa se hoče potruditi, da bo pripove- doval mične povesti o beguncih.

Vsedel se je in začel pesniti: V Courbeck Loo, majhnem mestecu, kjer se zelo dobro in poceni živi, so se prikazali Huni (t. j. Nemci), ki so z ognjem in mečem vse pokončali. Zalo, nad vse ljubko dekletce je joka- lo v goreči hiši. Rešili so ga na iz- redno čudežen način, katerega bom podrobno opisal v eni prihodnjih šte- vilk. Dekletce je v mojem varstvu...

Čim je izšla ta Cpt. Wilsonova ra- ca, je prejel ekspresno pismo od glavne uprave lista v Londonu, da naj predmetno dekletce nemudoma pošlje v London, kamor je prispelo preko 5000 ponudb glede adoptiranja rešene deklice. Naslednje dni je kar deževalo paketov z otroškim perilom in sama kraljica Aleksandra je ured- ništvu ne-le izrazila svoje kraljevsko sočutje, ampak je celo poslala zavoj najizbornejšega perila. Capt. Wilson je bil kajpak v silni zadregi. Vendar ni mogel odgovoriti svojemu listu, da je to čudežno dete plod njegovih od- dolgočasja se razkrajajočih možgan. Ves obupan je premišljeval, kako bi se izmotal iz te smole. In domislil si je zvijačo, podobno prvi. Naprosil je zdravnika, katerega je bila poverje- na skrb nad begunci ter se z njim do- menil, naj napiše uradno poročilo, da je slavno dete umrlo za tako nalez- ljivo boleznijo, ki ne dovoljuje niti javnega pogreba.

In poročilo je vžgalo. Z ogromno zalogo perila in pod protektoratom same kraljice pa je podietna Lady Northcliffeova ustano- vila slóvito najdenišnico...

Balzamirano truplo v kovčegu

Na madridskem kolodvoru so našli koncem preteklega tedna kovčeg z ostanki strašno razmesarjenega mo- škega trupla. Roke in noge so bile od- rezane od trupla in zašite v posebne vreče. Umorjenec je bil bogati trgo- vec Casada iz Barcelone. Ko so ga zadnjič videli, je imel pri sebi veliko vsoto denarja. Policija je aretirala njegovega slugo in še nekega njego- vega prijatelja, ker je prepričana, da gre za roparski umor. Razmesarjeno truplo je bilo balzamirano in stlače- no v kovčeg, ki je bil že meseca de- cembra odposlan iz Barcelone v Ma- drid. Kovčeg je ležal od tedaj v ko- lodvorskem skladišču in se nihče ni zmenil zanj. Ker pa se le predolgo ni nikdo javil kot njegov lastnik, so kov- čeg končno odprli in prišli tako na sled strašnemu, še vedno nepojas- njenemu zločinu.

Društvo za razširjanje pri- prostega življenja

V Franciji razvija že nekaj časa dru- štvo za razširjanje priproste življenja veliko popagando. V Villeneseu ob Seini je bila ustanovljena kolonija tega dru- štva, ki šteje že okrog 500 članov. So to sami antialkoholiki in vegetarijanci, ki imajo vrh tega na sebi čim manj obla- čilnih predmetov. To gibanje je pričel dr. Andrej Durville, ki prireje vsako ne- deljo »posebne igre za krepitev zdravja« pri katerih sodelujejo vsi člani organi- zacije. Sedaj se oblačijo ti kolonisti sa- mo v kopalne obleke, pričakovati pa je, da bodo končno opustili tudi to, ker so vsi zagriženi pristaši popolne golote. Ali se bo posrečilo prodreti temu giba- nju tudi med široke sloje naroda, pa je seveda veliko vprašanje. Policija za en- krat še ni ukrenila nobenih ukrepov proti razširjanju tega gibanja, na katero gledajo Parizani sicer s posmehom in de- lajo na račun članov organizacije vse- mogoče dovpite.

Sport

NEDELJSKA SPORTNA SENZACIJA.

ISSK Maribor : SK Rapid

Dočim bo moštvo ISSK Maribora na- stopilo v finalni tekmi proti Primorju v Ljubljani, bo istočasno v Mariboru odi- grala reprezentančna enajstotica odlo- čilno tekmo z Rapidovim moštvom, ki je izzvalo okroglega prvaka, da se je po- novno odločil za konkurenco, v kateri se naj definitivno odloči vprašanje prestiža in prvenstva v mariborskem sportu.

ISSK Maribor je sestavil najsolidnejše moštvo, ki ga zmore naša sportna oblast: vratar nadsvetnik inž. Černe, branilca dr. Vankmüller in Golub- ovič, krilci: dr. Stamol, dr. Ko- vačec in Košir, forward: ravnatelj Vodeb, ravnatelj Gračner, ravnatelj Barle, magistratni svetnik Ro- došek in major Mičič.

»Rapida« ne tarejo nikake skrbi. No- miniral je težko artiljerijo, ki naj varuje sloves črno-modrih barv. V goalu na- stopi urar Peteln, branilca: restavrater Halbwidl in Artur Paternolli, krilci: stavbenik Kiffmann, dr. Brandstätter, trgo- vec Höfer; napad: ravnatelj Hermann tovarnar Pirich, inž. Fuhrer, trgovec Felber in trgovec Bidefeld.

Sodniško funkcijo sta nasprotnika spo- razumno zaupala ravnatelju Tomanu, kot stranska sodnika pa bosta fungirala dr. Ravnik in dr. Blanke.

Z ozirom na resnost srečanja, bosta vršila službo na igrišču ravnatelj Poga- čnik in inž. Eylert. Za nemoten potek pa je poskrbljeno tudi s strani oblasti.

Pričetek ob 16. uri.

SK Železničar : Concordia (Zagreb) 2:2 (2:1).

Včera je gostovalo v Mariboru mošt- vo zagrebške Concordie, ki se je moralo zadovoljiti z neodločnim rezultatom. Na- stopilo je z več rezervami in predv- dlo šibko igro brez vsakršnega sistema. Ugajali so srednji napadalec, desna zve- za in levo krilo, v obrambi pa levi branilec.

Železničarji so sicer igrali požrtvoval- no, niso pa dosegli običajne forme, ker bi sicer morala Concordia spričo svoje igre kapitulirati z občutnejšo diferenco. V bodoče bi bilo železi, da draga za- grebška moštva pri svojih gostovanjih tudi nekaj pokažejo, ne pa da odhaja ob- činstvo razočarano z igrišč.

Sodil je dobro g. dr. Planinšek.

Zveza kolesarskih društev za maribor- sko oblast

poziva vsa kolesarska društva, da se v čim večjem številu udeležijo sprejema graških in celovških motociklistov in ko- lesarjev, ki prirede v nedeljo 12. t. m. izlet v Maribor in na Falo. Na meji v Št. Ilju jim bo vodstvo zveze priredilo sprejem. Dirkači naj prisostvujejo spre- jemu v Št. Ilju ob 8. zjutraj, dočim se naj ostalo članstvo zbira ob 9. dop. pri »Dreisigerju« v Lajtersperku, od koder je potem skupen odhod v mesto. Ob 13. zbirališče vseh vozačev na Glavnem trgu in izlet na Falo. Za pešce bodo vozili avtobusi ob pol 14. z Glavnega trga.

Zlatarski sportski klub v Mariboru.

V nedeljo 12. t. m. gostujejo prvič v Mariboru športniki iz Zlatarja in odigra- jo v Ljudskem vrtu z Rapidom teniški turnir. Gostje so odlične kvalitete in za- služijo popolno pozornost.

Edison išče naslednika

Charles Edison, sin znamenitega iz- umitelja, je izjavil novinarjem, da nje- govega očeta sedaj najbolj skrbi vpra- šanje, kako bi našel mlado moč, ki bi mogla nadaljevati njegovo delo na po- lju iznajdb in izumov. Izbral bo svo- jega naslednika baje prihodnje leto. Guvernerji 48 držav Severne Ameri- ke bodo določili vsak po enega kan- didata iz svoje države. Od teh si bo Edison enega izbral za svojega nasled- nika, napraviti pa bo moral poprej še poseben izpit. Kandidat, ki bo na ta način izbran, bo moral potem na po- litehniko, da tamkaj še štiri leta nada- ljuje študije. Vest je vsekakor precej amerikanski stilizirana, kajti, kakor je znano, se talenti ne delajo, temveč rodijo in bo torej Edison gotovo zelo težko dobil sebi vrednega naslednika.

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodovinski roman iz starih Benetk 74

Če nismo preslabo narisali njegove slike, je našim bralcem gotovo že jasno, da je bil Roland sentimentalne narave. Zato ni čudo, da je v toliki bližini mostu vzdihljajev začutil neodoljivo željo, videti zopet kraj, kjer je toliko trpel.

Odpel je neko gondolo ter vesljal proti doževski palači.

Kmalu se mu je prikazala temna masa jetnišnice.

Tiral je svojo barko tik pod most vzdihljajev. In zdaj je zapazil nekaj, česar prej, iz daljave, ni mogel videti; ves most je bil podprt in obdan z zidarskimi odri.

Roland se je nasmehnil, misleč si:

»Škodo popravljajo, ki sta jo napravila strela in Skalabrino — dvoje demonov, ki sta omajala most!«

Priklenil je svojo gondolo k enemu izmed tramov, ki so stali v vodi; vzpenja se od bruna do bruna, je dosegel tisti kraj na mostu, kjer je bil Skalabrino izbil okno s svojim strašnim lučajem. Delavci, ki so popravljali most, so čez noč zapirali to odprtino s par deskami. Brez napora je Roland odrinil te deske toliko, da je mogel skozi trenutek nato je stal na mostu vzdihljajev.

Roland je bil človek nenavadne energije.

Toda, ko je postavil nogo na most, je vztrepetal od nog do glave, in znoj tesnobe mu je stopil na čelo. Drznost in smelost tega nočnega poseta ga je držala dotlej pokoncu; toda v tem hipu ga je obšla nenavadna zmedenost. V par trenutkih je na novo preživel strašni prizor svojega zajetja: pošasti, štrleče od jekla, so ga brez besede tirale proti ječam. Nato so njegove besede nenadoma poiskale v temi kameniti stol: zagledal ga je par korakov od sebe. Počasi, kakor pod vplivom halucinacije, se je pomikal proti njemu, zgrudil se

pred njim na kolena, položil svoje vroče čelo na njegov zlikani granit; in gotovo je moral priseči samemu sebi nekaj strašnega, kajti, ko je vstal, je zamrmral:

»Bodite pomirjeni, oče moj!...«

Nato se je polagoma umaknil proti odprtini, skozi katero je bil prišel.

Od tega trenutka se je Rolandovo lice pokrilo s tisto krinko neizprosne odločnosti, ki je bila zdaj njegovo običajno razpoloženje. Pogledal je okrog sebe. Ob njegovi levici se je mostov hodnik nehal pred masivnimi vrati, ki so morala biti napravljena šele nedavno ter so zapirala dohod v doževsko palačo. Na desni pa je vodil hodnik v globino ječe. Sklonil se je ter poslušnil, skušaje zalotiti kak glas iz dalje — ječanje kakega jetnika. Njegova natura se je razdelila na dvoje. Zagledal se je na dnu svoje temnice. In z napeto, strašno radovednostjo je prisluškoval, kdaj začuje — svoje lastno ječanje.

Naenkrat pa je prebledel.

Nagroma, mahoma ga je navdala misel, da ga utegnejo zalotiti! Nehote se je ugotovil, da je njegovo bodalo na svojem mestu, in da ga bo v slučaju potrebe lahko rabil. Misel, da se lahko pojavi nočna straža in ga prime, je postala tako živa v njegovem duhu, da je potegnil bodalo ter se srepo zagledal v mrak, kakor da bi izzival nevidne sovražnike.

Nato se mu je vrnila hladnokrvnost; skomizgnil je z ramami ter vtaknil bodalo v nožnico.

Ta hip pa so se s strani ječe oglasili koraki.

Nekdo je prihajal proti mostu.

Zasvetil se je odsev blede luči...

V tej bližini strašne nevarnosti se je vrnila Rolandu vsa hladnokrvnost. Bliskoma se je stisnil za kup desk in tramov ter jel čakati, kakor okamenel, roko skrženo okrog bodalovega ročnika.

In v tem trenutku je razločno zagledal pred seboj sliko Rolanda, ki so ga pred šestimi leti tirali v temnico njegovega dolgega trpljenja.

Ob dohodu na most se je prikazalo dvoje ljudi.

Eden izmed njiju je bil Foscari, drugi pa Bembo.

Dož in kardinal sta nemo hodila drug ob stran drugega. Luč, ki jo je bil Roland zagledal, je prihajala od svetilke, ki jo je nosil kardinal.

Roland je zagledal obadva, in lasje so se mu naježili od groze. Val besnega gneva se mu je dvignil do čela, in malo je manjkalo, da ga ni blaznost pognala kvišku in da ni zaklal obeh.

»Ne, ne!« je dejal sam pri sebi z mrtvaškim usmevom na ustnicah. »To bi bila preveč lepa smrt!«

Dož Foscari je obstal pred kamenitim stolom ter se zamislil. Roland mu je videl naravnost v obraz, ki ga je obsevala Bembova svetilka. Foscari se skoraj da ni bil postaral. Njegove poteze so bile še zmirom tako izrazite in trde, izklesane iz granita, kakor prejšnje čase. Samo njegov pogled je bil temnejši, nego pred šestimi leti.

»Zakaj nismo privezali tudi njega na ta kamen! Zakaj ga nismo oslepili, kakor njegovega očeta — ali sploh, zakaj ni krvnik odrobil njegove glave!... Ah, Bembo, to je bila huda napaka!«

Roland je spoznal, da govori o njem.

Izpreletelo ga je.

»Gospod«, je rekel Bembo, »to je prazen strah. Roland Kandiano je mrtev.«

Foscari je srepo pogledal kardinala.

»Saj niso našli njegovega trupla«, je dejal zamolklo. »Niso ga našli, dasi sem dal prebrskati vse dno Kanala. Petnajst smrtnih dni sem čakal, kdaj mi pridejo naznaniti, da so ga našli...«

»Znano vam je, gospod, da Kanal odnaša trupla v Lido, kjer jih požre morje. Lačne ribe prevzamejo tam pogreb; bodite prepričani...«

Foscari je zmajal z glavo.

»Verjemi, Bembo, človek, kakoršen je on, ne utone. Prišlo mi je na misel, da bi si ogledal njegovo ječo. Z lastnimi očmi sem hotel videti rov, ki ga je grebel šest let. Tisti rov je čudovito delo.

(Nadaljevanje sledi).

Mali oglas, ki služi svojemu posebnemu in socialnemu namenu običajno; vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Ženitve, dopisovanje in oglaševanje; vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Jedlinega krompirja

več vagonov je prejela Kmetijska družba, Meljska cesta 12 in ga oddaja po Din 1.20 za kg. Dobi ga vsakdo. 1061

Vinotoč Rupena,

preje Birkmayer, Košake, se jutri 9. maja odpre. 1052

Oddam dve leti starega lantčka

za svojega le boljši rodbini. Ponudbe nasloviti na upravo »Večernika« pod šifro: »Vladimirček«. 1045

Najboljša vata

prašek in pasta za snaženje srebrnine in posrebljenih predmetov dobite pri tvrdki M. Jiger-jev sin, urar, Gosposka ulica 15. 920

Pristno dalmatinsko vino

čez ulico, liter à Din 8, dobite v Čafovi ulici 7, dvorišče, kino »Union«. 915

Hitro,

poceni in dobro popravilja čevlje vseh vrst samo Brzopodplata, Maribor, Tattenbachova 14. 778

Sobo- in črkoslikanje

izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2. 2231

Fotografiram vse,

Domači, industrijski in sportni posnetki. Nove prenosljive svetilne naprave. Najmodernejši aparati. Fotografije zopet odprti. Cene solidne. Fotomayer, Gosposka 39. 463

Trgovskemu potniku,

kateri zna šofirati, se nudi ugodna prilika, da lahko stalno z avtomobilom prepotuje celo Slovenijo in Prekmurje. Naslov v upravi »Večernika«. 1063

Nova meščanska »Dečva«

došla. Oglejte si izložbo! 1065
Franjo Majer, Glavni trg.

Dajte avtomobile,

motorje in kolesa strokovnjaku v popravilo. Vozili boste potem sigurno in brez defektov. Popravila se izvršujejo točno in po brezkonkurenčnih cenah. Brata Komel, mehanična delavnica, Aleksandrova c. 169. 848

Zavesa, mrežaste in klekljane čipke,

posteljna pregrinjala, damsko perilo, senčnike, vezene, monograme naročite najceneje pri Olgi Kosér, Ciril-Metodova 12, desno. 483

Sandale vseh velikosti,

šivane kakor tudi damske, moderne sandale najboljše kupite ali naročite po meri v Mehanični delavnici čevljev in sandalov, Vrtna ul. 8, Maribor. 1020

Nov sokojski krog

se ceno proda, Ciril-Metodova ul. 18, pritličje. 1048

Mebilirana soba,

lepa in snažna, poseben vhod, električna luč, se odda takoj boljšemu gospodu ali družini. Stritarjeva 5 l. 1013

Mizarstvo pohišiva Ciril Razboršek,

Taborska ulica 22. Prvovrstno izdelovanje vseh vrst pohištva. Renoviranje antikvaričnega in ostalega pohištva. Cene najnižje. 297

Vrtnice,

visoke in nizke ter plezalke, ciprese, ribizel, špargelnove sadike, cepljene breskve, razne zelenjadne sadike ter kompostno zemljo za presajanje cvetlic dobite vedno v vrtnariji Ivan Jemec, Razlagova 11. 679

Električne inštalacije,

popravila, svetilke, likalnice, motorje, aparate, elektro blago po konkurenčni ceni pri Iliči & Tichy, Maribor, Slovenska ulica 16. 117

Vse potrebščine za dom,

kakor posteljno in ostalo perilo, senčnike, čajne pupe, blazine za divane, gobeline, zavese, pregrinjala, ročne torbice itd., vse krasno izdelano in poceni dobite samo pri L. Küttner, Maribor, Vojašniški trg 3. 52

Spominjajte se CMD!

Sodna dražba

se vrši v soboto, dne 11. maja 1929 ob 2. uri popoldne v špecerijski prodajalni pod Veliko kavarno na Glavnem trgu števil. 1. Prodajalo se bode razno zarubljeno blago. Pojasnila v pisarni Dr. V. Rapoteca, odvetnika v Mariboru. 1062

PRINCESKO

ZVEZDANKO

ZVEZEK LIČNO VEZAN 12 DIN PRI

UPRAVI »JUTRA«
IN »VEČERNIKA«

MARIBOR, ALEKSANDROVA CESTA 13

TRENCH COAT

za
dame in gospode
IDEALNO OBLAČILO
za
zimo in leto!

L. ORNIK
KOROŠKA 9.

